कूलिता-त्री कूलयिता त्री, चुकूलिषिता-त्री, चोकूलिता-त्री ;
कूलन्-न्ती, कूलयन्-न्ती, चुकूलिषन्-न्ती ; —
कूलिष्यन्-न्ती-ती, कूलयिष्यन्-न्ती-ती, चुकूलिषिष्यन्-न्ती-ती ; —
[1]व्यतिकूलमानः, कूलयमानः, — चोकूल्यमानः ;
व्यतिकूलिष्यमाणः, कूलयिष्यमाणः, — चोकूलिष्यमाणः ;
कूल्-कूलौ-कूलः ; — —
कूलितम्-तः, कूलितः, चुकूलिषितः, चोकूलितः-तवान् ;
[2]कूलः, [3]सन्मार्गसङ्कूली,[A] कूलः, चुकूलिषुः, चोकूलः ;
कूलितव्यम्, कूलयितव्यम्, चुकूलिषितव्यम्, चोकूलितव्यम् ;
कूलनीयम्, कूलनीयम्, चुकूलिषणीयम्, चोकूलनीयम् ;
कूल्यम्, अनुकूल्यम्, चुकूलिष्यम्, चोकूल्यम् ;
ईषत्कूलः-दुष्कूलः-सुकूलः ; — —
कूल्यमानः, कूल्यमानः, चुकूलिष्यमाणः, चोकूल्यमानः ;
कूलः, [4]कुकूलम्, (तुषाग्निः) कूलः, चुकूलिषः, चोकूलः ;
कूलितुम्, कूलयितुम्, चुकूलिषितुम्, चोकूलितुम् ;
कूला, कूलना, चुकूलिषा, चोकूला ;
कूलनम्, कूलनम्, चुकूलिषणम्, चोकूलनम् ;
कूलित्वा, कूलयित्वा, चुकूलिषित्वा, चोकूलित्वा ;
अनुकूल्य, प्रतिकूल्य, सञ्चुकूलिष्य, प्रचोकूल्य ;
कूलम् २, } कूलम् २, } चुकूलिषम् २, } चोकूलम् २ ; }
कूलित्वा २, } कूलयित्वा २, } चुकूलिषित्वा २, } चोकूलित्वा २. }

---

1. 'कर्तरि कर्मव्यतीहारे' (1-3-14) इति आत्मनेपदम्। शानच्।
2. 'इगुपधज्ञा—' (3-1-135) इति कर्तरि कः। यद्वा 'हलश्च' (3-3-121) इति संज्ञायां घञ्।
3. 'सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये' (३-2-78) इति णिनिः।
4. 'कृञादीनां द्वे च' (वा. 6-1-12) इति वार्तिके चकारात् घञर्थे कप्रत्यये, द्वित्वे च रूपम्। कुकूलम् = तुषाग्निः। —इति क्षीरतरङ्गिणी।
A. 'सन्मार्गसङ्कूलिषु शूलदायिनं दहन्तमेनांसि च तूलपूलवत्।' धा. का. 1-68.